

L'AVENÇADA

SETMANARI RADICAL-NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE TRES-LLITS, NÚM. 3
LA CORRESPONDÈNCIA, AL DIRECTOR

Número, 10 céntims

ELS TREBALLS ES PUBLIQUEN BAIX
L'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT, DE
LLURS AUTORS, NO'S TORNEN ELS
ORIGINALS.

ANY II

Barcelona 3 de Juny de 1916

NUM. 66

FRANÇA I CATALUNYA

Entrega de llibres.-Germanòfils condecorats.-La Unitat Moral d'Europa i la manca de sentit moral dels escolans de la Lliga

Diumenge passat, es celebrà en el Palau de la Generalitat de Catalunya, l'acte oficial de l'entrega de la col·lecció dels llibres de la Ciència Francesa, que el govern de la República ha fet present a la Biblioteca de l'Institut d'Estudis Catalans.

Feu l'entrega, en nom del govern francès M. Lucien Poincaré, Director d'Ensenyança Superior en el Ministeri d'Instrucció Pública de França.

La col·lecció, que consta d'uns tres mil volums, ha quedat exposada en la Sala antiga del Consell.

Per la tarde, M. Poincaré donà la seva anunciada conferència sobre «La Ciència Francesa», fent una síntesi brillant i admirable de la abundosa matèria i acabant amb una crida a Catalunya, per a que en l'esdevenidor, ajunti els seus esforços amb els de França per a treballar per la Ciència i per la humanitat.

* * *

Decididament la generació dels *somnia-truites*, s'ha extingit. Ara estém en plena generació dels *menja-truites*.

Vegin sino.

Acabat l'acte de l'entrega dels llibres, Mr. Poincaré, en nom del govern francès feu entrega de diverses condecoracions. Els agraciats foren els següents senyors:

Enric Terrades, Pompeu Fabra, Jaume Massó Torrents, Apeles Mestres, Eugeni d'Ors, August Pi i Sunyer, Josep Puig i Cadafalch, Anton Rubió i Lluch, Ramón Turró, Francesc Matheu, Josep M.ª Roca, J. Miret i Sans, Soler i Plá, Joan Clará, Pere Balmaña, N. Margarit, Josep M. Bofill i Pitxot, Jaume Bofil i Mates, Frederic Clascar, Ramón d'Alós, Josep Ferrán Mayoral, Romá Jori, Josep Espasa, Josep

Carner, Jordi Rubió Balaguer, Lluís Clará, Narcís Oller, Jooquim Ruyra, Lluís Viñas, Francesc Martorell i Antón Bori.

* * *

Nosaltres tenim un gran respecte per a les persones que ocupen la direcció dels destins de França. Creiem sincerament que no tenen res que veure amb aquesta barra-bassada, obra, de segur, d'algún manefla que ha mal-aconsellat a qui ha otorgat les condecoracions.

Perque es el cas que les condecoracions franceses han anat a parar a mans d'un aixám de germanòfils, la majoria d'ells mediocres i adotzenats, mentres personalitats de gran relleu tan en les arts, com en la ciència, com en la política i que desde'l primer moment se posaren al costat de la causa de França, han estat postergades.

Condecorat en *Xenius*! El qui escrigué les *Cartes a Tina* i s'empescá lo de la Unitat Moral d'Europa; el qui saludava la mort de Remy de Gourmont amb paraules de fel·condempnatories del·geste de protesta que'l genial artista tingué davant les potes dels cavalls prussians que assolaven son país; el qui justificà l'assassinat den Granados perpetrat per les hosts del Kaiser! Condecorat en *Xenius*, i amb ell en Bofill i Mates, i en Rubió, i l'Alós i en Terrades, que firmà'l manifest germanòfil!

Per nosaltres no te explicació. I encara la te molt menys quan al costat d'aquets s'hi posen els noms de l'Apeles Mestres, en Narcís Oller, en Josep M.ª Roca, en Francesc Matheu. Es aquesta barreja, precisament, lo que'ns dicta les paraules de protesta.

Perque una de dugues: o les condecoracions les han otorgat a gent que ha fet serveis a la causa de França, i aleshores

sobren els *Xenius* i demés germanòfils; o les han donades per ha conquerir adeptes a la causa de França i aleshores no hi ha dret a barrejar els noms honorables den Matheu, Roca, Oller, Mestres i altres amb els dels sobornats.

I sempre, en un cas i en l'altre l'ofensa que's fa en aquets últims, es manifesta i crudel.

* * *

Millor hauria estat que no n'haguessin otorgat cap, de condecoració. Podien esperar fer-ho per a després de la guerra. Ara'ls catalans ja havíem estat condecorats en la persona den Guimerá. Veiéu, aquesta si que's comprenia, de condecoració. Anaren uns catalans, tots eminents, a donar conçol a la germana França, dolorida. I en aquell moment apoteósic, França, agraida, penjá al pit del mes sobressortint dels nostres, la signa de la Llegió d'Honor. Tots els catalans ens en sentirem agraiats d'aquell testimoni de gratitud. I tots, també, ens considerém coparticeps de la condecoració otorgada a *nostre* Guimerá.

Ara, no; que ningú tindrà prou valor per a compartir honors amb certa gent.

* * *

I com s'ha fet aixó? D'una manera misteriosa. Dissapte passat l'Apeles Mestres i en Francesc Matheu reberen la visita d'un emissari de Mr. Brousse. El visitant, en nom del diputat francès, els pregà amb gran insistència que l'ensendemà no manquessin a l'Institut d'Estudis Catalans. ¡I com si se haguessin posat d'acord tan l'un com l'altre dels nostres dos grans poetes contestaren lo mateix.—Es que en aquella casa nosaltres no hi posém els peus. Ademés no estem convidats.